

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

cum Meletius in multis Ægypti regionibus ordinationes facere præsumisset patres audaciam illius hoc Canone represserunt, & pristinum jus Alexandrini Antistitis confirmarunt. Hæc est argumentatio Launoi in capite primo Dissertationis de sexto Canone Nicæno. Sed Launoius ante omnia probare debuerat, hanc fuisse causam condendi Canonis. Cujus tamen rei nullum affert testimonium, sed sibi id affirmanti credi postulat. At nos in his præsertim rebus, sine teste nihil credimus. In hoc Canone non de solo Alexandria Episcopo, sed etiam de Antiocheno aliisque agitur Metropolitanis. Quid ad hos pertinuit Meletii schisma? Quod si contendis non aliam hujus Canonis promulgandi causam fuisse, concedamus hoc tibi, si placet. An ex eo sequitur id quod vis, in hoc Canone agi tantum de ordinatione. Nullo certe modo. Singularis enim res causam interdum præbere potest generali constitutioni. Nec magis firmum est, quod in eodem capite scribis, hunc Canonem 6. esse quandam velut exceptionem Canonis 4. quo jus ac potestas confirmandarum ordinationum in singulis Provinciis tribuitur Metropolitanis: Tūvero in Alexandrina & Romana Diocesi Metropolitanos nullum jus habuisse censet, in quo tamen tibi assentiri non possum. Synodus enim Nicæna in dicto Canone 6. nihil ademit Metropolitanis. Quod manifeste confirmat ipsius Canonis clausula, quæ sic habet: *Illud autem generaliter clarum est, quod si quis præter Metropolitanis sententiam fuerit factus Episcopus, hunc magna Synodus deservit Episcopum esse non oportere.* Non igitur Canon textus exceptio est ac restrictio Canonis 4. cum cum potius confirmet; nec adimit quidquam potestati Metropolitanorum, sed Metropolitanis adjungit Patriarchas, qui sunt Metropolitanis Metropolitanorum.

CAPUT IX.

Multa foles dicere, quæ non probas. Tale est illud, quod ais pagina quinta, prisco more receptum fuisse ut Alexandrinus Episcopus per universam Ægyptum Episcopos, Presbyteros ac reliquos ministros ordinaret aut ordinari permitteret. De Episcopis quidem tibi facile concedo, eos ab Alexandrino Pontifice ordinationes fuisse: non tamen sine consensu Metropolitanis. Alioqui quodnam jus fuisset Metropolitanorum in Ægypto. Neque enim putandum est, Metropolitanos Ægypti peioris fuisse conditionis quam cæteros. De Presbyteris vero & aliis clericis nego. Nullum sane hujus rei testimonium profero. Nam quod adducis ex Sozomeni libro primo, ubi Meletius absente Petro, qui persecutionis tempore aufugerat, ordinationes ministrorum ad Petrum solum pertinentes sibi vindicasse dicitur, id manifeste intelligendum est de Presbyteris & Diaconis Ecclesiæ Alexandrinæ, quos absente Petro Meletius instituerat. Idque plane confirmat Athanasius in Apologia, pagina 788. ubi scribit

Alexandrum post Synodum Nicænam, quæ ordinatos à Meletio confirmaverat, prudenti usum consilio, exegisse à Meletio, ut indiculum sibi daret continentem nomina eorum, qui Alexandria ab ipso fuerant ordinati: quem quidem indiculum ibi adfert Athanasius. In eo recensentur nomina omnium Episcoporum, qui erant partis Meletii per Ægyptum. Sequuntur deinde nomina Presbyterorum & Diaconorum, quos Meletius in urbe & in agro Alexandrino ordinaverat. Quod si sibi quoque Presbyteros & Diaconos habuisset Meletius, eorumque ordinatio soli competitivisset Episcopo Alexandria, eorum quoque indiculum Alexander à Meletio flagitasset, ut apparet. Quod cum Alexander non fecerit, prorsus dicendum est, aut Meletium non nisi Alexandria Presbyteros & Diaconos ordinasse; aut ordinationem clericorum, qui essent extra parochiam Alexandria, nihil ad Alexandrinum Episcopum pertinuisse. Ex illo igitur Sozomeni loco nihil pote concludere: nihil item ex altero Socratis, qui est in lib. 6. cap. 7. Ad quem locum ita observas; duo fecisse Theophilum. Primo Episcopum constituisse Hermopoli, deinde clericos à se ordinatos Episcopo adjunxisse. Credidisti enim Ammonium & ejus fratrem à Theophilo ordinatos esse clericos Ecclesiæ Hermopolitanæ. In eadem quoque sententia fuisse video auctorem Geographiæ sacræ. Sed profecto longefalleris. Theophilus enim Ammonium & fratrem secum retinuit, eosque clericos Ecclesiæ suæ, id est, Alexandrinæ ordinavit. Idque tam diserte dicit Socrates, ut mirer à te homine acutissimo id animadversum non fuisse. Quis vero sibi persuadere posset, Presbyteros ac Diaconos totius Ægypti ab Alexandrino Episcopo ordinatos fuisse. Quidnam igitur remansisset Episcopis, adempta ipsis ordinatione clericorum? Episcopus enim adempta ordinandi potestate, videtur quodammodo redactus in ordinem Presbyterorum, cum hoc maxime Episcopus distet à Presbytero, quod ordinandi habet potestatem, ut testatur Hieronymus.

CAPUT X.

Notanda est etiam observatio tua, quam in hoc capite posuisti pagina 8. ubi inquiris, quibus in locis Meletius illicitas ordinationes facere præsumplerit. Ais enim: *Eleutheropolis*, inquit Epiphanius, *Basæ & Elia &c.* Videris omnino has urbes pro Ægypti urbibus accepisse. Vis enim probare Meletium in tota Ægypto Episcopos ac Presbyteros ordinasse. Has igitur urbes, quæ tamen in Palestina sunt, Ægypto tribuisti. Alioqui cur eas nominabas? Basam præterea nominas pro Gaza, ut recte legitur in Iuditione Petavii. Cæterum ex hoc Epiphanius testimonio apparet, Meletium non in Ægypto solum, sed etiam in Palestina ordinationes illicitas celebrasse. Cum enim damnatus esset in metalla Palestinæ, quæ Phœnecia dicebantur, in itinere, id est, tam cundo

Bb